

Polarita vazby je jev, kdy vlivem rozdílných vlastností vazebných partnerů vzniká nerovnoměrné rozdělení nábojů - oba vazebné elektrony se s větší pravděpodobností vyskytují u jednoho z obou vazebných partnerů. U něj tak vzniká parciální záporný náboj, u druhého partnera parciální kladný náboj.

Polarizovatelnost vazby je vlastnost vazby změnit pravděpodobnost výskytu elektronů v důsledku působení vnějších elektrických nábojů, na příklad vlivem iontu v těsném okolí molekuly nebo působením polárních molekul rozpouštědla. Obecně polarizovatelnost vazeb roste s poměrem vazebných partnerů. Pěkným příkladem jsou halogenvodíkové kyseliny a jejich síla. Ionťovost vazby klesá od fluoru k jodu, vazba v jodovodíku je téměř nepolární (rozdíl elektronegativit 0,3). Přesto je jodovodík nejsilnější z halogenvodíkových kyselin. Je to důsledkem snadné polarizovatelnosti velkého atomu jodu, velkému zvýšení polarity vazby H-I a následně její elektrolytické disociaci.